

Jeg har været for længe i dette Ting til at tro, at vi kan få afskaffet de finansielle supermarkeder. Desværre er de kommet for at blive, og regeringens gør alt, hvad den kan for at de skal blive større og større. Det kan man være modstander af, men at kæmpe imod vindmøllerne hjælper nok ikke noget. Så er det bedre at se, om man kan få styr på, hvordan de kører.

I den forbindelse ser jeg frem til, at Folketinget på et eller andet tidspunkt får en høring om hele den finansielle sektor, så vi kan få set, om der er nogle håndtag, som vi mangler at få skruet på. Derfor kan man sige, at den dér harmonisering må vi tage om end nødtvunget.

Derimod er jeg ked af, at ministeren ikke i det her lovforslag har taget fat på det, som ministeren tidligere har udtalt sig positivt om, nemlig at få styr på holdingselskaberne. Det ville da være dejligt, hvis ministeren kunne komme med et par bemærkninger om, at det stadig væk ligger på ministerens skrivebord – et ønske om, at man ikke i de her kæmpestore mastodontkoncerner kan smyge sig uden om alting ved at putte alt det, som man ikke kan have på skrivebordene, op i et holdingselskab og foretage sig ting og sager deroppe, som man i øvrigt ikke kan efter de love, som ligger nedenunder.

Og når det kommer til DLR's monopol til at have fri konkurrence op til 60 pct., er vi selvfølgelig enige, men Fremskridtspartiet ønsker simpelt hen monopolet brudt. Vi ønsker fri konkurrence helt op til 70 pct., og vi kan ikke se nogen som helst saglig begrundelse for ikke at gennemføre det. IRF-monopolet blev ophævet uden nogen som helst problemer. Der er ikke en industriejendom, som ikke har kunnet blive belånt på fuldt betryggende vis, og derfor vil landbruget naturligvis også af andre institutter kunne blive belånt på fuldt betryggende vis.

Når jeg synes, det er meget, meget vigtigt, at vi får gjort det nu, er det, fordi DLR faktisk har misbrugt det monopol. Sådan er det med monopolvirksomheder. Det er blevet misbrugt i forbindelse med konverteringer. Det er blevet misbrugt, når det drejede sig om at gå ind og overtage ejendomme som brugeligt pant.

Det er beskæmmende, at et realkreditinstitut, som altså er gået ind og har gjort det, har de fleste dyreværnsager. For netop grunden til, at man skal gå ind og overtage en ejendom som brugeligt pant, er at sikre ejendommens fortsatte drift, og at dyrene trives. Og så er det beskæmmende, at på netop de ejendomme har

der været en utrolig mængde dyreværnsager. Så det er på tide, vi får brudt det monopol.

I øvrigt er det sådan, at DLR direkte sidder og bremser for, at den almindelige realkreditlånning kan komme på plads, fordi de har en sagsbehandlingstid, som svarer til andre århundreder end det, vi befinder os i i dag. Så vi håber altså, at udvalget og Folketinget om ikke andet sammen kan samle sig om et ændringsforslag, så det bliver slut med det.

Det, Fremskridtspartiet mener om partsbeholdningen og tavshedsbestemmelserne, har jeg redegjort for i vort tidligere forslag, og vi mener selvfølgelig nøjagtig det samme her. Vi synes, det er direkte misbrug af enudrederens rapport, og vi synes, at det er for dårligt, at man ikke er kommet længere end det, der står her. På tavshedsområdet har man efter vores mening direkte lavet en stramning i forhold til nugældende regler.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Overordnet er Kristeligt Folkeparti positive over for dette lovforslag. Der er lagt op til nogle ajourføringer og liberaliseringer, som vi finder rimelige.

Samtidig må jeg sige, at vi jo først for nylig har fået høringssvarene, og derfor må vi se, om disse høringssvar, når vi har fået mulighed for at studere dem nærmere, bringer noget, som vi vil have undersøgt nærmere, og så vil den videre stillingtagen selvfølgelig kunne afhænge af nogle justeringer undervejs.

Der er et spørgsmål, jeg vil nævne specielt. Sådan som lovforslaget er udformet, kan det, frygter vi, betyde, at der er nogle landbrugs-ejendomme, som vil få reelt ringere mulighed for belåning end i dag.

Det kan man jo se på på to måder. Den ene er at bevare den bestående orden. Den anden er at give mulighed for, at alle realkreditinstitutter kan yde lån op til 70 pct., sådan at det ikke bliver DLR alene, som kan yde på de sidste 10 pct. fra 60 til 70.

Jeg mener, der er gode argumenter for, at den lånegrænse på 70 pct., som er gældende for landbruget, fortsat skal være gældende. Men jeg vil gerne høre ministerens kommentarer til muligheden for, at alle institutter får mulighed for at yde op til de 70 pct.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Også ved dette lovforslag er der grundlag for at takke for den overvejende positive modtagelse.